

Mors moriendi.

Sächs.
Landes-
Bibl.

Vanius scđz p̄hiloso-
phū. Tercio ethicoruz
Oim̄ tribiliū mors cor-
poris sit tribilissima. mortū tñ
aīe nullaten⁹ ē cōparāda. Tes-
te augustino q̄ ait. Maius est
dammuz in amissione vni⁹ ani-
me q̄ mille corporuz. Teste etiā
Bernardo q̄ dicit Tot⁹ iste mū-
dus ad vni⁹ aīe p̄cium estima-
ri nō potest. Mors ergo aīe tan-
to ē horribilior atq; detestabili-
or quāto aīa corpe ē nobiliorat
q̄ p̄ciosior. Cum ergo aīa tante
p̄ciositatis existat et dyabolus
p̄ morte ip̄si⁹ etna hōiez in ex-
trema infirmitate maximis tēp-
tacionib; iſestet. Ideo sūme ne-
cessariū ē vt homo aīe sue pro-
uideat ne morte illa p̄daſ. Ad
q̄d maxime expe diēs ē vt q̄libz
arte bene moriendi de q̄ est pre-
sens itencio frequent̄ pre oai-
lis habeat atq; extremā infirmi-
tatez mente sua reuoluat quia
vt ait Gregori⁹. Valde se solli-
citat i bono ope q̄ semp cogitat
de extremo fine. Nā si futuruz
malū precōhidereſ. facili⁹ tolle-
rari potest. Iux̄ illud. Futura
si presciant̄ leuius tollerantur.
Sed rarissime aliq; se ad mor-
tem disponit tēpestiue eo q̄ q̄li-
bet diuicius se victuz existimet
nequaq; credēſ se tam cito mori-
turuz. q̄d iſtructu dyaboli fieri
certū ē. Nā plures p̄ talē manē

spem seipōs neglexerūt indif-
positi moriētes. Et ergo nullate-
nus infirmo detur spes nimia
corporalis sanitatis consequēde.
Nā secundū cācellariū parihen-
sem sepe per talez falsā consola-
cionē et fictā sanitatis sp̄dē ciam
certā iaurit hō dānacōnē. An-
te oīa ergo inducat̄ moriturus
ad ea q̄ necessario ad salutez
reqt̄nē. Pr̄o vt credat fiat
bon⁹ xp̄ian⁹ credē debet. letus
q̄q; q̄ i fide xp̄i et ecclie morietur
vmitate et obediēcia. Secūdo
vt recognoscat se deum ḡuiter
offēdisse et ide doleat. Tercō
vt p̄ponat se veracit̄ emēdare
si sup̄uixerit et nūq; apli⁹ pecca-
re. Quarto vt indulgeat su-
is offēsorib; p̄p̄t̄ deū et remitti
petat ab hīs q̄s ipse offendit.

Quinto vt ablata restituat

Sexto vt cognoscat pro se
mortuū esse xp̄m et q̄ aliter sal-
uari non potest nisi p̄ merituz
passiōis xp̄i deq; agat deo grās
i quantū valet. Ad q̄ si bono
corde respōderit signū ē q̄ sit de
numero saluādoz. Deīde studi-
ose i ducat̄ ad debitū vsū sacra-
mētoz ecclie. Pr̄o vtp̄ verā cō-
tricionē itegrā faciat cōfessiōez
alla et cīa ecclie sacramēta deuote
recipiēdo. Quisq; vero de p̄-
missis ab alio itrogat⁹ et iſor-
mat⁹ n̄ fuerit seipm̄ interroget
considerando si sit disposit⁹ vt
p̄ferat. Qui at sic disposit⁹ est

